

Evangelí del diumenge de la setmana III de Quaresma: dona'm aigua

“Senyor, dona'm aigua d'aquesta. Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar”. La Quaresma és el temps oportú per fer emergir les nostres necessitats espirituals més autèntiques i demanar a la pregària l'ajuda del Senyor.

Evangelí (Jn 4, 5-42)

Arribà, doncs, en una població samaritana que es deia Sicar, no gaire lluny de la propietat que Jacob havia donat al seu fill Josep; allà hi havia el pou de Jacob. Jesús, cansat de caminar, s'assegué allí a la vora del pou. Era cap al migdia. Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu:

—Dona'm aigua.

Els seus deixebles se n'havien anat al poble a comprar menjar.

Però la dona samaritana preguntà a Jesús:

—Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que soc samaritana?

Cal recordar que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

—Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: “Dona’m aigua”, ets tu qui li n’hauries demanada, i ell t’hauria donat aigua viva.

La dona li diu:

—Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D’on la trauràs, l’aigua viva? El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Que potser ets més gran que no pas ell?

Jesús li respongué:

—Tots els qui beuen aigua d’aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l’aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l’aigua que jo li donaré es convertirà dintre d’ell en una font d’on brollarà vida eterna.

Li diu la dona:

—Senyor, dona'm aigua d'aquesta. Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar.

Ell li diu:

—Ves a cridar el teu marit i torna.

La dona li contesta:

—No en tinc, de marit.

Li diu Jesús:

—Fas bé de dir que no en tens. N'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. En això has dit la veritat.

La dona li respon:

—Senyor, veig que ets un profeta. Els nostres pares van adorar Déu en aquesta muntanya, però vosaltres dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.

Jesús li diu:

—Creu-me, dona, arriba l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres adoreu allò que no coneixeu; nosaltres adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han d'adorar-lo en Esperit i en veritat.

Li diu la dona:

—Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.

Jesús li respon:

—Soc jo, el qui et parla.

En aquell moment arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlés amb una dona, però cap d'ells no

gosà preguntar-li què volia o per què parlava amb ella. Llavors la dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent:

—Veni a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?

La gent va sortir del poble i l'anà a trobar.

Mentrestant, els deixebles el pregaven:

—Rabí, menja.

Però ell els contestà:

—Jo, per menjar, tinc un aliment que vosaltres no coneixeu.

Els deixebles es preguntaven entre ells:

—És que algú li ha portat menjar?

Jesús els diu:

—El meu aliment és fer la voluntat del qui m’ha enviat i dur a terme la seva obra. ¿No teniu costum de dir: “Quatre mesos més i ja serem a la sega”? Doncs bé, jo us dic: alceu els ulls i mireu els camps; ja són rossos, a punt de segar! El segador ja rep el jornal i recull el gra per a la vida eterna; així s’alegren plegats el sembrador i el segador. En aquest cas té raó la dita: “Un és el qui sembra i un altre el qui sega.” Jo us he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Altres van treballar-hi, i vosaltres us heu beneficiat del seu treball.

Molts dels samaritans d’aquell poble van creure en Jesús per la paraula de la dona, que assegurava: “M’ha dit tot el que he fet”. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s’hi va quedar dos dies. Per la paraula d’ell mateix encara molts més van creure, i deien a la dona:

—Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món.

Comentari

En el viatge cap a Galilea, Jesús s'atura al peu de la muntanya Ebal, al costat de Sicar, on hi havia el famós pou del patriarca Jacob, que era l'orgull dels samaritans. Aquesta regió va formar part del Regne del Nord d'Israel. Després de caure en mans dels assiris (722 a. C.), la població va acabar barrejant-se amb els pagans portats allà. Temps després, el rei jueu Joan Hircà va destruir el temple samarità erigit a la muntanya Garizim. Per això, malgrat el passat comú, l'enemistat entre jueus i samaritans era centenària (cf. *2 Re* 17, 34–40).

Jesús no té cap objecció a aturar-se a Sicar. Cansat del camí i a l'hora de dinar, el Mestre envia els deixebles a buscar aliments i s'asseu al costat del pou a esperar. És llavors quan arriba amb el càntir una samaritana.

S'inicia un diàleg i una trobada entre dos anhels, simbolitzats en l'aigua, i que es veuran satisfets: l'anhel diví de salvar els homes i la set de Déu que hi ha en ells.

Sant Josep maria suggeria: “Abaixeu amb recolliment els ulls de l'ànima i reviviu a poc a poc l'escena (...). És commovedor de veure el Mestre esgotat. A més, té fam: els deixebles han anat al poble veí, a cercar quelcom per menjar. I té set. Però més que la fatiga del cos, el consumeix la set d'ànimes. Per això, en arribar la samaritana, aquella dona pecadora, el cor sacerdotal de Crist s'aboca, diligent, per recobrar l'ovella perduda: oblidant el cansament, la fam i la set”[1].

“Dona’m aigua”: l'antic recel jueu cap als samaritans, que els retreia fins i tot de parlar-los i emprar els estris[2], és trencat per Jesús en demanar ajuda amb modèstia a la sorpresa samaritana que arriba amb el càntir. En realitat, però, era ella qui hauria de trencar els prejudicis centenaris per demanar el que Jesús dona: una aigua millor que la del famós pou de Jacob, encara que aquesta fos molt abundant, ja que va servir per als fills i fins i tot els bestiaris. La dona entén la insinuació de Jesús: que ell és més gran que Jacob i el seu pou, i l'aigua que ofereix és meravellosa. La samaritana queda llavors enamorada de la idea que es forja d'aquesta aigua i passa a demanar-la, per no tenir mai set.

A l'Antic Testament, “l'aigua viva” simbolitza l'acció de Déu (cf. *Jr* 2, 13; *Za* 14, 8; *Ez* 47, 9). I en realitat, Jesús és “el do de Déu” que la dona ignora i

l'aigua viva d'una "font d'on brollarà vida eterna" és la gràcia espiritual. Per això, Jesús prepara la dona per rebre-la, fent que reconegui la seva situació de pecat, amb cinc marits diferents. La samaritana s'interessa aleshores per la seva relació amb Déu i on adorar-lo; i després de la instrucció del Mestre, intueix l'autèntica set de la seva ànima; esmenta ja el Messies, descobreix que el té davant i ho anunciarà als seus.

Aquest cèlebre passatge de l'evangeli de sant Joan narra un itinerari de conversió preciós provocat per Jesús. En cert sentit, té un caràcter universal i tots ens hi podem veure reflectits. El Papa Francesc comenta que "Jesús tenia necessitat de trobar la samaritana per obrir-li el cor: li demana beure per posar en evidència la set que hi havia en ella mateixa. La dona queda tocada per aquesta trobada: dirigeix a Jesús

aquests interrogants profunds que tots tenim a dins i que sovint ignorem. També nosaltres tenim moltes preguntes per fer i no trobem el valor de dirigir-les a Jesús! La Quaresma, estimats germans i germanes, és el temps oportú per mirar-nos a dins, per fer emergir les nostres necessitats espirituals més autèntiques, i demanar a la pregària l'ajuda del Senyor”[3].

---

[1] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, n. 176.

[2] Cf. Sant Agustí, *In Ioannem tract.*, 13.

[3] Francesc, *Àngelus*, 23 de març de 2014.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-iii-de-
quaresma-donam-aigua/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-iii-de-quaresma-donam-aigua/) (24/04/2025)